МЕЃУНАРОДНА СЕДМИЦА НА СЕМЕЈСТВОТО

ГК СЕМЕЈСТВО

ДОМ

Каде што започнува верата

13 – 20 СЕПТЕМВРИ · 8 ДЕНА

Заедничко духовно патување · Семејни богослужби

ОДДЕЛ ЗА СЕМЕЈСТВО ПРИ ГЕНЕРАЛНАТА КОНФЕРЕНЦИЈА · дом 2026

ГК СЕМЕЈСТВО

Извори и заслуги

ПРОЕКТ НА

Одделот за семејство — Генерална конференција

РАКОВОДИТЕЛ НА ОДДЕЛОТ

Rolly Dumaguit

ТЕКСТОВИТЕ ГИ ПОДГОТВИ СЕМЕЈНИОТ КОМИТЕТ

Alina Kovalenko · Arnaldo Pedrosa
Elvis N. Camargo · Jethro Mandla Sithole
Carlos Linares

УРЕДНИК

Barbara Montrose

ПРОДУКЦИСКА ПОДДРШКА

Комитет за медиуми и комуникации
Генерална конференција · Larissa Gessner, претседавач

ДИЗАЈН И ПРЕЛОМ

Генерална конференција · Hugo Cibalde, бренд-менаџер



„Каде што започнува верата.“

ДОБРЕДОЈДОВТЕ ДОМА

Оваа брошура му припаѓа на:

Име на семејството _____

Седмица од _____

Седмица посветена на верата

Во текот на оваа Меѓународна седмица на семејството, семејства низ целиот свет ќе ги споделуваат истите читања, активности и молитви. Целта е повторно да го откриеме домот како првото место каде што верата се поучува, се живее и се пренесува.

Оваа брошура содржи шест семејни духовни читања — по едно за секој ден, од недела до петок — како подготовка за посебна семејна сабота. Секое читање обработува тема што е тесно поврзана со предизвиците со кои семејствата секојдневно се соочуваат: финансиите, комуникацијата, менталното здравје, идентитетот и простувањето.

Свесен за овие предизвици, Одделот за семејство при Генералната конференција се стреми да им помага на семејствата токму во овие области. Пред сè, веруваме дека кога духовниот живот на семејството е поставен врз здрав темел, се зајакнуваат и останатите области од животот. Секоја вистинска промена започнува со односот со Исус Христос. Затоа, најнапред го насочуваме вниманието кон духовноста на семејството.

Се надеваме и се молиме оваа седмица да биде благослов за вашиот дом.

Содржина

01 Недела — Верата во домот

02 Понеделник — Комуникацијата во домот

03 Вторник — Мудро управување со семејните финансии

04 Среда — Идентитетот во домот

05 Четврток — Менталното здравје во домот

06 Петок — Простување и помирување во домот





Верата во домот

НЕДЕЛА · ДЕН 1

од Alina Kovalenko

Домот станува светилиште кога денот започнува и завршува со Бога.

„Јас и домот мој ќе му служиме на Господ.“ (Исус Навин 24:15)

Верата во домот

од Alina Kovalenko

Во забрзаното темпо на современиот живот, домот лесно може да стане само место каде што спиеме и јадеме. Но Библијата го претставува домот како првото и најважно место за духовен раст. Личната секојдневна побожност ја обновува нашата душа, а семејното богослужение ги поврзува нашите срца.

Кога семејството се собира за молитва и читање на Светото писмо, се создава „духовна стаклена градина“ во која и децата и возрасните можат да растат во Божјата благодат.

Во 5. Мојсеева 6:6–7 Бог му заповеда на Својот народ:

„Овие зборови, што ти ги заповедам денес, да бидат во твоето срце и во твојата душа; и пренесувај им ги на децата свои и зборувај за нив, кога седиш дома и кога си на пат, кога си легнуваш и кога стануваш.“

Овие зборови покажуваат ритам на побожност што го опфаќа целиот ден — од утрото до вечерта. Божјото присуство треба да ги насочува нашите први мисли наутро и последните размислувања навечер, како и сè што е меѓу нив.

Кога намерно одвојуваме време на почетокот и на крајот од денот, го вкотвуваме својот живот во Него и останuваме свесни за Неговото водство и грижа.

Утринско богослужение

Утринската побожност му дава насока на денот. Кога го започнуваме денот со Бога, нашето срце се усогласува со Неговата волја, го покануваме Неговото присуство во секојдневните обврски и добиваме духовна сила за предизвиците што нè очекуваат.

> *„Колку е соодветно родителите да ги соберат децата околу себе пред појадокот, да Му заблагодарат на небесниот Татко за Неговата заштита во текот на ноќта и да побараат помош, водство и грижа во текот на денот!“*[1]

Вечерно богослужение

Кога го завршуваме денот со Бога, добиваме можност за размислување, благодарност, покајание и мир. Семејството може да ги остави своите товари, да си прости меѓусебно и да се одмори во Божјата грижа. Кога семејството се моли заедно, заедно и расте.

> *„Колку е соодветно, исто така, кога ќе дојде вечерта, родителите и децата повторно да се соберат пред Него и да Му заблагодарат за благословите од изминатиот ден!“*[2]

> *„За време на вечерното богослужение, секој член на семејството нека го испита своето срце. Секоја сторена неправда нека се исправи. Ако некој во текот на денот повредил друг или зборувал нељубезно, нека побара прошка од оној кого го повредил.“*[3]

Овој секојдневен ритам ја одразува древната практика на постојана посветеност и нè потсетува дека секој ден Му припаѓа на Бога — од почетокот до крајот.

Зошто се важни утринското и вечерното богослужение

• Го зајакнуваат единството во семејството и внесуваат мир и стабилност. Заедничкото време двапати дневно ги поттикнува комуникацијата, љубовта и чувството за заедничка цел.

• Ја обликува верата на децата, бидејќи тие учат преку пример. Кога гледаат дека Бог е приоритет, разбираат дека верата не е нешто споредно, туку суштински дел од животот.

• Градат духовна доследност и помагаат во борбата со искушенијата, бидејќи верата станува дел од секојдневниот живот, а не нешто повремено.

„Со искрена и усрдна молитва родителите треба да изградат ограда околу своите деца...“[4]

Кога семејството го започнува и го завршува денот со Бога, го поканува Неговото присуство во секој миг меѓу нив. Така, не гради само посилен дом, туку и подлабока и потрајна вера.

„Јас и домот мој ќе му служиме на Господ.“ (Исус Навин 24:15)



СЕМЕЈНА АКТИВНОСТ

Седмичен предизвик: утринско и вечерно богослужение

15 минути | Заедно како семејство | Оваа брошура

Оваа седмица ве поканuваме да воспоставите едноставна, но важна духовна навика: секојдневно утринско и вечерно богослужение. Поставете потсетник ако ви е потребен. Ако пропуштите едно богослужение, не се обесхрабрувајте — едноставно продолжете со следното.

Наутро: Посветете Му ги на Господа плановите за денот. Кратко читање од Светото писмо и молитва за заштита и водство можат да ја променат атмосферата на целиот ден.

Навечер: Пред да заврши денот, соберете се заедно, прочитајте го дневното духовно читање и заблагодарете Му на Бога за Неговата милост. Тоа е прекрасен начин да го смирите срцето пред спиење.

**По завршувањето на оваа седмица, можете да продолжите со вечерните богослужења користејќи ги вашите саботни библиски лекции.*

Истрајноста е најтешкиот дел од секоја духовна навика. За полесно да ја одржувате, користете ја дневната проверка на следната страница.

Активност: утринско и вечерно богослужение

Следете го секое семејно богослужение во текот на седмицата. Оставете пенкало или молив покрај брошурата, на местото каде што се собирате. Заедно означете го секое утринско и вечерно богослужение. Не стремете се кон „совршенство“ — целта е истрајност. Нека ова биде седмицата во која вашиот дом ќе стане светилиште.

Дневна проверка

Ден	Утринско богослужение	Вечерно богослужение
Недела		
Понеделник		
Вторник		
Среда		
Четврток		
Петок		
Сабота		

Предлог за семејно богослужение

- Прочитајте го дневното духовно читање.
- Направете ја активноста за денот.
- Испејте песна.
- Молете се заедно.



Комуникацијата во домот

ПОНЕДЕЛНИК · ДЕН 2

од Arnaldo Pedrosa

Зборовите што ги кажуваме дома го откриваат и го обликуваат срцето.

„Зашто устата го зборува она што излегува од преполнетото срце.“ (Матеј 12:34)

Комуникацијата во домот

од Arnaldo Pedrosa

Начинот на кој разговараме дома ја открива состојбата на нашето срце и присуството на Христос во секојдневниот живот. Светото писмо нè потсетува: „Секој човек нека биде брз за слушање, а спор за зборување, и бавен за гнев.“ Небото ни го покажува истиот редослед: најнапред слушање, а потоа зборување. Така треба да биде и во семејството.

Многу конфликти не настануваат поради недостиг од љубов, туку поради недостиг од разбирање. Кога човек чувствува дека навистина е сослушан, срцето омекнува и ѕидовите паѓаат. На родителите им се советува со децата да постапуваат „тивко и љубезно“, бидејќи грубиот тон предизвикува раздразливост, а благите зборови го зачувуваат мирот.[1] Затоа, слушањето не е само вештина, туку израз на љубов, по примерот на Христос, Кој ги слуша и неискажаните товари на душата.

Зборовите имаат сила да градат или да рушат. Апостолот нè повикува да ја кажуваме „вистината во љубов“. Вистината без љубов повредува, а љубовта без вистина ја губи својата сила. „Никаков гнасен збор да не излегува од устата ваша, туку само добар, за надградување“ (Ефесјаните 4:29). Зборовите ја создаваат атмосферата во домот. Радосниот и милостив говор внесува топлина и мир, додека грубоста создава огорченост.

„Вашите пријатни и ведри зборови нека бидат како сончеви зраци во семејството.“[3]

Едноставно правило: ако нешто не можеме да го кажеме љубезно, подобро е да почекаме додека не бидеме подготвени да го кажеме на таков начин.

Децата повеќе учат од она што го гледаат отколку од она што им го кажуваме. Ако родителите сакаат нивните деца да живеат исправно, тие самите треба да бидат пример и во зборовите и во постапките.[4] Христос покажа совршена комуникација: цврста, а сепак блага; вистинита, а сепак сочувствителна. Неговиот пример нè учи дека најсилното влијание не доаѓа само од поуката, туку и од карактерот.

Исправката е потребна, но духот во кој се дава го одредува нејзиниот ефект. „Татковци, не дразнете ги децата свои, за да не паѓаат со духот“ (Колосјаните 3:21). Дисциплината треба да насочува, а не да крши. Прекумерната строгост и претераната контрола можат да го поттикнат токму однесувањето што сакаме да го исправиме.[5] Наместо тоа, љубезната молба, трпението и молитвата со детето можат да го омекнат дури и тврдото срце. Божјата дисциплина е цврста и доследна, но секогаш исполнета со милост.

На крајот, комуникацијата е духовно прашање. „Зашто устата го зборува она што излегува од преполнетото срце“ (Матеј 12:34). Кога Христос живее во нас, се менуваат и нашите зборови. Родителите се повикани да ги доведат своите деца кај Спасителот и да се потпрат на Неговата благодат таму каде што човечкиот напор не е доволен.[6] Молитвата и зависноста од Бога се вистинската основа на дом во кој комуникацијата лекува, обновува и ја одразува Неговата љубов.

Вежбата создава навика. Намерно застанете пред да проговорите и изберете љубезност, дури и кога треба да исправите.

СЕМЕЈНА АКТИВНОСТ

Активност: зборови што градат

Вежбајте да ги изградувате другите со зборови, почнувајќи од оние што најмногу ги сакате.

15 минути | Заедно како семејство | Охрабрувачки зборови

По денешното читање, седнете во круг. Секој нека му каже по една охрабрувачка реченица на лицето од својата десна страна. На пример: „Забележав дека денес беше трпелив/а“, „Мило ми е што си дел од нашето семејство“ или „Ти благодарам што ни помогна оваа седмица.“ Обидете се да бидете конкретни: наместо „Ти си добар/а“, кажете што точно сте забележале.

Нека пофалбата биде целосна мисла. Не додавајте „но“, „освен“ или „само би сакал/а...“. Целта е зборовите да охрабрат, а не да ја поништат пораката.

Побарајте од Господа да ви помогне да развивате навика на свесно охрабрување и благодарност, а не само на постојано исправување.



ВТОРНИК · ДЕН 3

Мудро управување со семејните финансии

од Elvis N. Camargo

Секоја финансиска одлука може да Му оддаде чест на Бога или тивко да нè зароби.

„И така било да јадете, или да пиете, или нешто друго да правите, сето тоа правете го за слава Божја.“ (1. Коринтјаните 10:31)

Мудро управување со семејните финансии

од Elvis N. Camargo

Една од грижите на нашето време, на која, за жал, многумина не ѝ посветуваат доволно внимание, е несоодветното управување со семејните финансии. Постојат многу совети за оваа област, но малкумина ги применуваат доследно. Божјото водство може да ни помогне да усвоиме важни и практични начела.

„И така било да јадете, или да пиете, или нешто друго да правите, сето тоа правете го за слава Божја.“ (1. Коринтјаните 10:31)

Ова се однесува и на начинот на кој ги водиме семејните финансии. Почетокот е едноставен: точно да знаеме колкави се месечните приходи на семејството, колкави се вкупните месечни трошоци и дали постојат долгови.

Го славиме Бога и кога ги намалуваме непотребните трошоци и ги избегнуваме импулсивните купувања. Не е сè што го посакуваме навистина потребно. Задоволството со она што го имаме може да направи голема разлика.

„Но кога имаме храна и облекло, со тоа да бидеме задоволни.“ (1. Тимотеј 6:8)

Важна одлука е да не создаваме нови долгови. „И должникот станува роб на заемодавецот“ (Изреки 22:7). Долгот ја ограничува слободата. Ако имаме долгови, треба да се сосредоточиме на нивното отплаќање. За тоа се потребни дисциплина и истрајност.

„Грешникот зема на заем и не враќа.“ (Псалм 37:21)

Секоја финансиска одлука треба да Му оддава чест на Бога. Потребно е да бараме мудрост, да одржуваме рамнотежа и одговорно да управуваме со она што ни е доверено.

Дури и кога износот е мал, важно е да почнеме да штедиме, за во тешки периоди да не зависиме целосно од кредити.

„Мислите на трудољубивите се стремат кон изобилие, а секој што пребрзува, трпи немаштија.“ (Изреки 21:5)

На крајот, целта не е само да имаме „подобри бројки“, туку да живееме со повеќе мир, помалку притисок и поголема свесност. Тоа значи да бидеме верни, уредни и благодарни за она што веќе го имаме.

„И мир Божји да владее во срцата ваши... и бидете благодарни.“ (Колосјаните 3:15)

СЕМЕЈНА АКТИВНОСТ

Активност: семеен финансиски преглед

Да одвоиме време за краток преглед на семејните финансии.

15 минути | Калкулатор + пенкало | Родители + постари деца

Финансиските тешкотии не секогаш произлегуваат од големи купувања или неочекувани трошоци. Често се натрупуваат преку мали издатоци што изгледаат безначајни, но со текот на времето го оптоваруваат семејниот буџет.

Пополнете заедно:

Дали знаеме каде оди најголемиот дел од нашите пари?

Месечна состојба

Месечни приходи: _____

Вкупни трошоци: _____

Долгови (ако има): _____

Заштеди (ако има): _____

Месечни трошоци (може и приближно)

Храна: _____

Домување: _____

Превоз: _____

Друго: _____

Вложување во небесната ризница

Мојот однос со Бога

Првини: _____ Десеток: _____ Дарови: _____

Буџет во три категории

Поделете ги финансиските обврски во три јасни групи:

• ПОТРЕБИ — храна, домување, режиски трошоци и основен превоз.

• ОБВРСКИ — отплата на долгови, преземени обврски, десеток и дарови.

• ЖЕЛБИ — јадење надвор, купување, одмори и други дополнителни трошоци.

Размислете заедно

На која категорија во моментов трошиме најмногу? Кој дел од буџетот е најважно да го заштитиме?

Како семејство изберете ЕДНА мала промена за оваа седмица:

- Прескокнете едно непотребно купување.
- Подгответе еден дополнителен оброк дома.
- Одвојте мал износ за заштеда.
- Одложете исполнување на една желба или едно патување.
- Намерно покажете дарежливост.

Запомнете: малите, верни одлуки носат долгорочен мир. Пред секое купување оваа седмица, прашајте се: „Дали ова ќе донесе мир или притисок?“

На крајот, секој нека ја доврши реченицата: „Едно нешто за кое сум благодарен/на и кое веќе го имам/е...“ Завршете со молитва за мудрост, расудување и самоконтрола во управувањето со Божјите благослови.



Идентитетот во домот

СРЕДА · ДЕН 4

од Jethro Mandla Sithole

Нашиот најдлабок идентитет не го наследуваме ниту го заслужуваме, туку го примаме од Бога.

„ Да создадеме човек според Нашиот образ според Нашето подобие... И Бог го создаде човекот според образот Свој... машко и женско ги создаде.“ (1. Мојсеева 1:26–27)

Идентитетот во домот

од Jethro Mandla Sithole

Светот го опишува семејниот идентитет како заедничко чувство за тоа кои сме: чувство на припадност, вредности, сигурност, култура, традиции и историја што ги споделуваат родителите, децата, браќата и сестрите, поврзани по крв, брак или посвојување.

Во христијанското семејство, нашиот основен извор на идентитет е сознанието дека сме создадени според Божјиот образ и дека, преку верата во Христовата жртва за нашите гревови, сме примени во Божјото семејство.[1]

> *„Нашиот идентитет во Христос не се темели на националистички идеи или политички агенди. Идентитетот на христијанинот се наоѓа во Исус. Ниту еден човечки начин на самоопределување не може да се спореди со идентитетот што го наоѓаме во Бога, чија љубов кон нас е непроменлива и вечна.“*[2]

Посветеноста на Бога е темел на семејниот идентитет. Упатствата за Пасха покажуваат колку е важна духовната одговорност на родителите во домот.[3] Родителите се повикани да ги собираат своите деца, да им го претставуваат Христос и да го посветат својот дом на Бога.

Молитвата го чува семејниот идентитет

„ Изградете околу своите деца тврдина од молитва и вера и будно стражарете... Ова е исклучително важна борба. Во прашање се вечните последици.“[4]

Посебниот идентитет на сопругот и сопругата

Иако во бракот двајцата стануваат едно, секој од нив го задржува својот личен идентитет и својот личен однос со Бога. Брачниот завет не треба да ја потисне индивидуалноста на ниту еден од сопружниците.[5]

Сопругот во семејството

„Така и вие, мажите, живејте со своите жени во разбирање и почитувајте ги...“ (1. Петрово 3:7). Сопругот не е повикан да ја претвори својата жена во слуга на сопствената волја, туку со љубезност и несебичност да ги поддржува нејзината благосостојба, личниот развој и индивидуалноста.[6]

Сопругата во семејството

„Вие, жените, покорувајте им се на мажите свои, како на Господ“ (Ефесјаните 5:22). Библиската посветеност во бракот не значи губење на личноста. Бог му дал на секој човек, и на мажот и на жената, сопствен идентитет, индивидуалност и лична одговорност пред Него.[7]

„Кога жената ќе ги стави своето тело и својот ум под целосна контрола на сопругот... таа ја губи можноста да го употреби силното влијание за добро што треба да го има.“[8]

Децата во семејството

Христос го зачувал совршениот интегритет на Својот карактер, иако бил опкружен со неповолни влијанија. Како дете и млад човек, бил цврст во моралните начела, мудар во препознавањето на злото и решителен да остане верен на она што е исправно.[9]

За секој член на семејството

„Бог на секого од нас му дал сопствен идентитет, кој не може да се стопи во идентитетот на друг човек; но нашите лични особености ќе бидат помалку истакнати ако навистина Му припаѓаме на Христос и ако Неговата волја стане наша волја.“[10]

Бог го замислил семејството како заедница на татко, мајка и деца. Кога семејниот идентитет е вкоренет во Бога, тој станува врска што го чува единството, а истовремено ја почитува различноста на секој член.

Родителите имаат духовна одговорност за своето семејство. Божјата намера е секој член на семејството да биде спасен. Затоа, домот треба да го гради својот основен идентитет врз Бога и Неговата волја.

Амин.

СЕМЕЈНА АКТИВНОСТ

Активност: нашиот семеен идентитет

Домот е место на припадност во кое секој член има важна улога. Одвојте неколку минути заедно и размислете за своето семејство.

7–10 минути | Заедно како семејство | Отворени срца

1. Секој нека каже која е неговата улога во семејството (на пример: сопруг, сопруга, мајка, татко, син, ќерка). Што значи таа улога во вашиот дом?

2. Како можеме да се поддржуваме едни со други во даровите и одговорностите што ги имаме во семејството?

3. Дали нашите вредности и нашиот идентитет се усогласени со Христос, и лично и како семејство?

4. Дали некој во семејството чувствува дека неговата личност или глас се потиснати? Ако е така, што можеме да промениме?

5. Ако треба да го зајакнеме семејниот идентитет, запишете најмалку три конкретни чекори што ќе ги преземете во следниот период.



ЧЕТВРТОК · ДЕН 5

Менталното здравје во домот

од Carlos Linares

Домот во кој љубовта слободно се покажува станува место на исцелување.

„Во љубовта страв нема, туку совршената љубов го изгонува стравот.“ (1. Јованово 4:18)

Менталното здравје во домот

од Carlos Linares

За време на пандемијата од 2020 до 2022 година, луѓето долго време мораа да останат во своите домови. Во многу семејства тоа доведе до сериозни конфликти и зголемување на разводите, покажувајќи дека многу домови не биле подготвени за долготрајно заедничко живеење во ист простор. Стресот, неизвесноста, стравот, анксиозноста и депресијата силно влијаеја врз менталното здравје, а многумина во сопствениот дом не го најдоа засолништето што им беше потребно.[1]

Фала Му на Бога што пандемијата помина, но потребата да се грижиме за менталното здравје во домот останува. Емоционалните кризи можат да бидат предизвикани од многу други тешки околности. Според Светската здравствена организација, самоубиството е меѓу водечките причини за смрт кај младите на возраст од 15 до 29 години.[2] Тоа нè потсетува колку е важно домот повторно да стане место што ги загрева срцата со вистинска љубов, вера и надеж.

Создавање дом во кој се чувствуваме безбедно и прифатено

„Во љубовта страв нема, туку совршената љубов го изгонува стравот.“ (1. Јованово 4:18)

„Многумина сметаат дека покажувањето љубов е слабост... Љубовта не може долго да опстојува ако не се изразува. Не дозволувајте срцето на оној што ви е близок да гладува поради недостиг од љубезност и сочувство.“[3]

Прекинување на штетните обрасци

„А она што јас не знам, научи ме; ако сум направил беззаконие, нема повеќе да правам.“ (Јов 34:32)

„Причината што има толку многу луѓе со тврдо срце е тоа што вистинската нежност била сметана за слабост и била обесхрабрувана и потиснувана...“[4]

Лек за телото и душата

„Веселото срце е благотворно како лек, а паднатиот дух коски суши.“ (Изреки 17:22)

„Љубовта не може да постои без да се покаже преку дела... Кога се враќате дома, оставете ги деловните грижи и тешкотии зад себе. Дојдете кај своето семејство со ведро лице, сочувство, нежност и љубов. Тоа ќе донесе здравје на телото и сила на душата.“[5]

СЕМЕЈНА АКТИВНОСТ

Активност: слушај за навистина да разбереш

Слушајте за да разберете, без да размислувате што ќе одговорите.

7–10 минути | Заедно како семејство | Внимателно слушање

По денешното читање, одвојте време едноставно да се сослушате. Задачата изгледа лесна, но може да биде многу значајна. Не додавајте критики, совети, оправдувања или објаснувања. Само слушајте.

Еден од родителите може да го постави тонот со зборовите: „Сега не сме тука да поправаме ништо. Тука сме за да се слушнеме и да се разбереме.“

Секој член на семејството нека ја довврши реченицата: „Во последно време се чувствувам…“

Примери:

- „малку под стрес“
- „среќен/на поради _____“
- „уморен/на“
- „загрижен/а поради училиште/работа“

По секое споделување, некој едноставно нека каже: „Ти благодарам што го сподели тоа.“ Кога сите ќе завршат, прашајте: „Како се чувствувавте додека го споделувавте ова на глас?“ Завршете со молитва вашиот дом да биде место на мир, разбирање, љубов и охрабрување.



ПЕТОК · ДЕН 6

Простување и помирување во домот

од Carlos Linares

Простувањето најнапред го ослободува оној што простува — уште пред да стигне до оној што ја прима прошката.

„Оче, прости им, зашто не знаат што прават.“ (Лука 23:34)

Простување и помирување во домот

од Carlos Linares

Како човечки суштества, постојано грешиме, и во семејниот живот, преку она што го правиме или не го правиме. Со тие пропусти понекогаш ги повредуваме најблиските, како што и нивните грешки можат да нè повредат нас. Најчесто станува збор за мали нешта. Но во некои семејства се појавуваат и сериозни ситуации, вклучувајќи злоупотреба и насилство. Во такви случаи може да биде неопходно да се побара безбедно место и случајот да се пријави кај надлежните институции.

Сепак, без оглед на околностите, Евангелието нè учи да не му даваме простор на огорчувањето, односно на одбивањето да простиме.

„Тогаш Петар пристапи кон Него и рече: 'Господи, колкупати да му простам на брата си, кога ќе згреши против мене? До седумпати ли?' Исус му одговори: 'Не ти велам до седум, туку до седумдесетпати по седум.'“ (Матеј 18:21–22)

„Отстранете ја подалеку од вас секоја огорченост... Бидете еден спрема друг добри и милосрдни, проштавајќи си еден на друг, како што и Бог ви прости во Христос.“ (Ефесјаните 4:31–32)

Зошто треба да простам?

Еден психолошки извор истакнува дека простувањето нè ослободува од негативни чувства како што се огорченоста, гневот и желбата за одмазда. Кога овие чувства доминираат, можат да предизвикаат и физичка и психолошка штета, и кај нас и кај луѓето околу нас.[1]

„Да простиш не значи да заборавиш, туку да се сеќаваш на она што се случило и, сепак, да живееш во мир со другите и со себе...“[1]

За да се ослободиме од коренот на горчината, потребно е да простиме дури и кога другиот не се кае. Тоа не значи дека сè мора да се врати како порано, ниту дека се укинуваат здравите граници. Простуваме затоа што простувањето нè ослободува и носи мир.

Христос со Својот пример нè повикува на највисокиот израз на љубов: простувањето. Додека бил распнат, Неговиот одговор бил молитва:

„Оче, прости им, зашто не знаат што прават.“ (Лука 23:34)

Само срце во кое живее Христос може вистински да прости (1. Јованово 4:20–21). Простуваме и затоа што Божјото простување е поврзано со нашата подготвеност да им простиме на другите:

„И кога стоите на молитва, простувајте, ако имате нешто против некого, па и вашиот небесен Отец да ви ги прости вашите гревови. Ако ли, пак, вие не простувате, и вашиот небесен Отец нема да ви ги прости гревовите ваши.“ (Марко 11:25–26)

Како да го практикуваме простувањето дома

„Облечете се во милосрдност, доброта, смиреност, кротост и долготрпеливост; трпете се еден со друг и проштавајте си... како што Христос ви прости, така и вие направете.“ (Колосјаните 3:12–14)

„Не вреди човек по секоја цена да инсистира да биде по негово во ситни и неважни работи, внесувајќи горчина и гнев во домот. Животот е премногу краток...“[2]

„Нека секој биде љубезен и внимателен кон другиот. Никогаш не дозволувајте сонцето да зајде над вашиот гнев. Не затворајте ги очите за спиење пред да ги исправите малите несогласувања што ја повредуваат душата.“[2]

Кога да побараме прошка дома

„Гневете се, но не грешете: сонцето да не зајде над гневот ваш.“ (Ефесјаните 4:26)

„Меѓу членовите на семејството секогаш треба да има љубезна и внимателна грижа. Наутро и навечер нека се обединат срцата во богослужение. За време на вечерното богослужение, секој нека го испита своето срце. Секоја неправда нека се исправи. Ако некој повредил друг или зборувал нељубезно, нека побара прошка...“[3]

„Пред зајдисонце, членовите на семејството нека се соберат за да го читаат Божјото Слово, да пеат и да се молат... Треба да Му ги исповедаме гревовите на Бога и еден на друг и да започнеме одново.“[4]

Порака за семејствата денес

„Ете, Јас ќе го пратам кај вас пророкот Илија... И тој ќе ги обрати срцата на татковците кон децата нивни, и срцата на децата кон татковците нивни.“ (Малахија 4:5–6)

„Ако сте потфрлиле во должноста кон своето семејство, исповедајте ги своите гревови пред Бога. Соберете ги децата, признајте го својот пропуст и кажете им дека сакате вашиот дом да стане она што треба да биде...“[5]

СЕМЕЈНА АКТИВНОСТ

Активност: искрено да побараме прошка

Вежбајте искрено извинување додека малите повреди не прераснале во трајни рани.

5–10 минути | Заедно како семејство | Хартија и моливи

Ако не умееме искрено да се извиниме за малите нешта, срцето може постепено да се стврдне, а тогаш станува уште потешко да побараме прошка кога навистина сме повредиле некого.

Размислете во тишина: „Дали неодамна сум повредил/а некого, намерно или ненамерно? Како можам да го исправам тоа?“

На мало ливче напишете едноставна реченица: „Жал ми е за...“ Бидете кратки и конкретни. Не додавајте оправдувања и не префрлајте вина.

* Ако немате причина да му се извините на некого, напишете порака на благодарност: „Ти благодарам затоа што...“ На крајот, секој нека добие по една порака од другите.

Кога ќе добиете порака, не е потребен долг одговор. Доволно е да кажете „Ти благодарам“ или едноставно да се насмевнете. Потоа прашајте се: „Дали ми беше полесно да го напишам отколку да го кажам?“ Завршете со молитва Господ да ги чува вашите срца нежни, подготвени брзо да простуваат и да ги исправат работите.

Извори

01 Недела — Верата во домот

1 Testimonies for the Church, vol. 7, p. 43.
2 Ibid.
3 My Life Today, p. 32.
4 Testimonies for the Church, vol. 7, pp. 42–43.

02 Понеделник — Комуникацијата во домот

1 Child Guidance, p. 286.
2 AZQuotes — Stephen Covey, listening.
3 Child Guidance, p. 217.
4 Ibid.
5 Ibid., p. 286.
6 Ibid., p. 287.

04 Среда — Идентитетот во домот

1 Counsels on Self-Identity, p. 38.
2 Ibid., p. 32.
3 The Adventist Home, p. 324.
4 Child Guidance, p. 185.
5 Testimonies on Sexual Behaviour, Adultery, and Divorce, p. 26.
6 Testimonies for the Church, vol. 4, p. 130.
7 Letters to Young Lovers, p. 48.
8 The Adventist Home, p. 127.
9 The Youth's Instructor, April 1, 1872.
10 Testimonies for the Church, vol. 3, p. 539.

05 Четврток — Менталното здравје во домот

1 BBC Portuguese, pandemic/family conflict.
2 World Health Organization, Suicide fact sheet.
3 The Adventist Home, p. 107.
4 The Desire of Ages, p. 516.
5 The Adventist Home, p. 111.

06 Петок — Простување и помирување во домот

1 CONEXA, Blog Conexa Saúde.
2 This Day With God, p. 225.
3 My Life Today, p. 32.
4 Testimonies for the Church, vol. 6, p. 356.
5 Child Guidance, p. 557.

Белешки за проповед / разговор

Нашата семејна одлука

По читањата од оваа седмица, која е вашата обновена семејна одлука? Разговарајте заедно и запишете ја овде. Потоа, секој член на семејството нека се потпише.

БЛАГОСЛОВ ЗА ДОМОТ

Нека овој дом биде место каде што верата започнува и никогаш не завршува — каде што утрото се отвора со Неговото име, а вечерта се затвора во Неговиот мир; каде што зборовите градат, срцата простуваат и секој член го наоѓа своето место во кругот на Неговата љубов.

Каде што започнува верата

Какво беше вашето искуство за време на Меѓународната седмица на семејството? Вашето мислење ни е важно. Скенирајте го QR-кодот или посетете ја адресата подолу и споделете со нас како помина оваа седмица во вашиот дом или во локалната црква.

Споделете ја вашата седмица со нас

sdarm.app/family/week-survey